

Warszawa, 14 maja 2018 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych

(druk nr 816)

I. Cel i przedmiot ustawy

Nowelizacja ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1449) ma na celu dostosowanie jej przepisów obecnie obowiązujących do uregulowań dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/50 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie minimalnych wymogów służących zwiększeniu mobilności pracowników między państwami członkowskimi dzięki łatwiejszemu nabywaniu i zachowywaniu uprawnień do dodatkowych emerytur. 21 maja 2018 r. mija termin przewidziany na dokonanie wdrożenia dyrektywy.

Najważniejsza zmiana polega na wprowadzeniu maksymalnego okresu oczekiwania na nabycie prawa do przystąpienia do dodatkowego programu emerytalnego (*umowa zakładowa nie może przewidywać dłuższego niż 3 lata stażu pracy uprawniającego do uczestnictwa w programie, art. 5 ust. 1c*). Ponadto nowelizacja rozszerza obowiązki informacyjne pracodawców prowadzących pracownicze programy emerytalne co do uczestników programu, byłych pracowników oraz osób uprawnionych w razie śmierci uczestnika programu, a także zobowiązuje zarządzających pracowniczymi programami emerytalnymi do niezwłocznego przekazywania pracodawcom prowadzącym te programy, na ich wniosek, informacji dotyczących wartości środków zgromadzonych na rachunku pracownika (aktywnego uczestnika lub byłego pracownika).

Ustawa ustanawia okres przejściowy dla dostosowania umów zakładowych, zawartych dotychczas, które przewidują dłuższy niż 3 lata staż pracy u danego pracodawcy, pozwalający na udział w programie emerytalnym i wprowadza wymóg zgłoszenia do organu nadzoru informacji o wymaganych zmianach w programie emerytalnym oraz obowiązek rejestracji

zmian przez organ nadzoru. Ustawa z dniem 1 stycznia 2019 r. przewiduje nieważność dotychczasowych umów sprzecznych z nowelizacją i nakazuje stosowanie w tym zakresie jej przepisów. W stosunku do pracodawców, którzy do 31 stycznia 2019 r. nie dopełnią obowiązku poinformowania organu nadzoru o wprowadzeniu do zakładowych umów maksymalnego stażu u danego pracodawcy zgodnie z niniejszą ustawą, ustawa przewiduje dokonanie adnotacji w rejestrze pracowniczych programów emerytalnych.

Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych wpłynął do Sejmu 5 kwietnia 2018 r. (druk nr 2391). Pierwsze czytanie odbyło się w Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Sprawozdanie Komisji zawiera druk nr 2486. Komisja wniosła o uchwalenie projektu ustawy bez poprawek. Drugie czytanie projektu przeprowadzono 8 maja br. na 62. posiedzeniu Sejmu. Ponieważ nie zgłoszono poprawek, na tym samym posiedzeniu Sejmu niezwłocznie przystąpiono do trzeciego czytania

Ustawa została przyjęta 10 maja br., 436 głosami za, 3 były oddane przeciw, przy 2 wstrzymujących się.

III. Uwagi

1. Z art. 22a ust. 2 pkt 3, dotyczącego Informacji dla uczestnika programu emerytalnego wynika, że „w przypadku ustania zatrudnienia u pracodawcy prowadzącego program lub likwidacji programu środki zgromadzone na rachunku *pozostają na rachunku i są inwestowane* w instytucji finansowej, na zasadach analogicznych jak w przypadku pozostałych uczestników programu”. Użycie spójnika „i” zakłada koniunkcję. Jednak w świetle art. 27 ustawy, w części nienowelizowanej, ustawa stanowi, że: „W przypadku gdy ustało zatrudnienie uczestnika u pracodawcy prowadzącego program lub nastąpiła likwidacja programu, środki *pozostają* na rachunku uczestnika do czasu wypłaty, wypłaty transferowej lub zwrotu”. Jaka jest wzajemna relacja tych uregulowań? Nie jest jasne, czy Informacja nie idzie dalej w tym miejscu niż przepis materialny ustawy?

2. Stosowanie określenia *powinien* (art. 22a ust. 1 oraz ust. 2 pkt 4) nie jest zgodne z Dobrymi Praktykami Legislacyjnymi. Czasowniki modalne nie służą jasności przepisu,

należy posługiwać się jednoznacznymi pojęciami wprowadzającymi fakultatywność (*może*) albo obligatoryjność.

Propozycja:

w art. 1:

- a) w pkt 3, w art. 22a w ust. 1 w zdaniu drugim wyrazy „Informacja ta powinna być sporządzana” zastępuje się wyrazami „Informację sporządza się”,
- b) w pkt 4 wyraz „powinien” zastępuje się wyrazem „może”.

Bożena Langner

Główny legislator